

Muntsa Mimó

Una capsa de secrets

Il·lustracions de Valentí Gubianas



*Per a la Dria, que també
va tenir una capsa de secrets*

Ha passat una cosa molt grossa.
Els pares d'en Jan li han dit que han
d'operar l'àvia Cesca i que no podran
anar de vacances. En Jan s'ha posat
molt trist, perquè l'estima molt,
l'àvia, i perquè anar de vacances
és el millor del món.





—La iaia es posarà bé, ja ho veuràs —li ha dit la mare.
—I t’hem apuntat a unes colònies —ha afegit el pare.
En Jan no ha anat mai de colònies. Sembla divertit, però està amoïnat perquè no coneixerà ningú. Tots els seus amics ja són a la platja o al poble, i hi haurà d’anar amb un munt de nens i nenes desconeguts.
La mare li ha comprat una motxilla de color vermell. Dins han ficat un sac de dormir, una cantimplora, el banyador i un munt de mitjons.

Després, han anat a l'hospital
a veure la iaia, que semblava
molt petita i arrugadeta dins d'aquell
llit tan ben fet. Quan la mama
ha sortit de l'habitació,
l'àvia ha obert el calaix de la tauleta
de nit i n'ha tret una capseta de
fusta. En saber què hi havia
a dins, en Jan ha abraçat ben fort
la iaia i tots dos han decidit que
no en dirien res als pares. En
arribar a casa, en Jan ha entaforat
la capseta ben al fons de
la motxilla.



L'endemà, al lloc de trobada,
tot eren crits i rialles, pares que feien
recomanacions, i monitors
que passaven llista. Tots els nens
es coneixien i, quan ha arribat
l'autocar, han començat
a esbatussar-se per
asseure's junts.

10



En Jan s'ha quedat en un racó,
però un dels monitors ha fet aixecar
un nen perquè pogués asseure's
al costat d'una nena. L'autocar
ha arrencat i han fet adeu als pares,
movent les mans i cridant.